

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-01-13243 אור חי הנדסה בע"מ נ' פקיד שומה חולון

1
2

בפני: כב' השופט מגן אלטוביה

אור חי הנדסה בע"מ
ע"י בא כח עוה"ד יניב שקל

המערערת:

נגד

פקיד שומה חולון
ע"י בא כח עוה"ד יפעת גול – שושן
פרקליטות ת"א אזרחי

המשיב:

3
4
5

פסק דין

6
7

לפני ערעור על שומות שקבע המשיב בצו לשנות המס 2009, 2010, 2011 ו- 2012.

9
10

רקע ועניינו של הערעור

11
12

אור חי הנדסה בע"מ (להלן: "אור חי" או "המערערת") עוסקת בשיפוצים ותחזוקה שוטפת של מבנים ובשנות המס הרלבנטיות העמידה לרשות חלק מעובדיה רכבים צמודים אשר שמשו אותם לעבודה ונסיעות פרטיות כולל בימי שישי ושבת.

13
14
15
16

עניינו של הערעור בזקירת שווי שימוש אישי ברכבים אשר הוצמדו על ידי אור חי לעובדים לצורך עבודתם, בהתחשב בשימוש שעושה אור חי במערכת Save Tax (להלן: "מערכת Save Tax") אשר הותקנה ברכבים שהוצמדו לעובדים. לטענת המערערת המערכת מאפשרת חישוב כלכלי מדויק של השימוש האישי ברכב. משכך ניתן לגזור הימנה את שווי השימוש האישי, קרי את שווי ההטבה שניתנה לעובדים מעם המערערת.

17
18
19
20
21
22
23

דין

24
25

1. סעיף 2 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961 (להלן: "הפקודה"), קובע:

26
27

"מס הכנסה יהא משתלם, בכפוף להוראות פקודה זו, לכל שנת מס, בשיעורים המפורטים להלן, על הכנסתו של אדם תושב ישראל שהופקה או נצמחה בישראל או

28
29

1 מתוך 9

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-01-13243 אור חי הנדסה בע"מ נ' פקיד שומה חולון

- 1 מחוץ לישראל ועל הכנסתו של אדם תושב חוץ שהופקה או שנצמחה בישראל, ממקורות
2 אלה:
3 ... (1)
4 (2)
5 (א) השתכרות או ריווח מעבודה; כל טובת הנאה או קצובה שניתנו לעובד ממעבידו;
6 תשלומים שניתנו לעובד לכיסוי הוצאותיו, לרבות תשלומים בשל אחזקת רכב או טלפון,
7 נסיעות לחוץ לארץ או רכישת ספרות מקצועית או ביגוד, אך למעט תשלומים כאמור
8 המותרים לעובד כהוצאה; שוויו של שימוש ברכב או ברדיו טלפון נייד, שהועמד לרשותו
9 של העובד; והכל בין שניתנו בכסף ובין בשווה כסף, בין שניתנו לעובד במישרין או
10 בעקיפין או שניתנו לאחר לטובתו;
11
12 (ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע את שוויו של השימוש ברכב או
13 ברדיו טלפון נייד, שהועמד כאמור לרשות העובד;"
14
15 2. מכוח סמכותו לפי סעיף 2 (2) (ב) לפקודה, קבע שר האוצר את תקנות מס הכנסה (שווי
16 השימוש ברכב), התשמ"ז – 1987 (להלן: "תקנות שווי השימוש ברכב"). תקנות שווי השימוש
17 ברכב תוקנו, ככל הנוגע לשנות המס כאן, ביום 30.12.2009, ותחולת התיקון מיום 1.1.2010.
18 תקנה 2 לתקנות שווי השימוש ברכב, קובעת את שיעור שווי השימוש בהתחשב במחיר הרכב
19 לפי אמות מידה המפורטות בתקנה.
20
21 3. לטענת המערער, רכביה הצמודים לעובדיה באים בגדר "רכב עבודה" למרות היותם
22 מסווגים כרכב בעל רישיון N1 ולפיכך אין לזקוף בגינם שווי שימוש. לחילופין טוענת
23 המערער, כי גובה שווי השימוש שנקבע בתקנות שווי השימוש ברכב הוא חזקה הניתנת
24 לסתירה ועל כן, אף אם נדרש לזקוף בגין הרכבים הצמודים לעובדיה שווי שימוש הרי
25 שבשנים 2010 – 2012, יש לזקוף שווי שימוש כלכלי חלף שווי השימוש הקבוע בתקנות שווי
26 השימוש ברכב. את טענתה האחרונה מבססת המערער על השימוש שהיא עושה במערכת
27 .Save Tax
28
29 4. טענת המערער, לפיה הרכבים אותם היא מעמידה לרשות עובדיה לצורכי עבודה ולצרכים
30 אישיים אינם באים בגדרן של תקנות שווי השימוש ברכב, אינה מקובלת עליו. תקנות שווי
31 השימוש ברכב מגדירות את המונח רכב כהגדרתו בתקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב),
32 התשנ"ה – 1995, ואלה מגדירות "רכב" (בנוסח הרלבנטי): "אופנוע שסיווגו L3, רכב נוסעים
33 פרטי, רכב פרטי דו-שימושי, רכב מסחרי אחד ורכב מסחרי בלתי אחד, כמשמעותם בתקנות
34 התעבורה, התשכ"א-1961, למעט רכב עבודה כמשמעותו בפקודת התעבורה, ולמעט רכב
35 תפעולי, בין שבבעלותו של הנישום ובין שלא בבעלותו, ובלבד שמשקלו הכולל המותר פחות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-01-13243 אור חי הנדסה בע"מ נ' פקיד שומה חולון

- 1 מ-3,500 ק"ג". בפקודת התעבורה [נוסח חדש], הוגדר "רכב עבודה": "רכב שציוד עבודה
2 מורכב עליו באופן קבוע, או שמבנהו עשוי לביצוע עבודה, ואינו מיועד להובלת משא או
3 להסעת נוסעים". לתמיכה בטענותיה צירפה המערערת את תצהירו של מר יוסף ג'ון חדד
4 (להלן: "מר חדד") מיום 17.3.2016. בתצהירו הצהיר מר חדד כי מרבית הרכבים הצמודים
5 הם רכבים מסחריים בעלי תא אחורי גדול ובהם רכבים מדגם סיטרואן, ברלינגו, יונדאי
6 H100, ומיצובישי מגנום אשר מאובזרים בציוד כבד ומסווגים כרכבים מסוג N1. עוד הצהיר
7 מר חדד כי מבנה הרכבים הצמודים "מאפשר הסעת נוסעים נוספים מלבד הנהג". כן הצהיר
8 מר חדד כי "לא אחת משרת הרכב הצמוד שני עובדים לצורך הגעה לבסיסים השונים... כך
9 לצורך הגעה לבסיס, יוצא העובד הראשון מביתו, אוסף את העובד הנוסף ומשם ממשיך
10 לבסיס" (שם, סעיף 3.5). מאחר ועל פי תצהירו של מר חדד ניתן להסיע עובדים ברכבים
11 הצמודים לעובדי המערערת והסעה כזו אף בוצעה בפועל ובנוסף המערערת לא טענה וממילא
12 לא שללה אפשרות שבנסיעות האישיות שמבצע העובד מחוץ לשעות העבודה מסיע העובד את
13 בני משפחתו, הרכבים הצמודים לעובדי המערערת אינם עונים להגדרת רכב עבודה אפילו
14 אניח שהם מאובזרים בציוד כבד לשיפוצים, וממילא אינם רכב עבודה ואין להוציאם מהגדרת
15 רכב עליו חלות תקנות שווי השימוש ברכב. בהקשר זה אוסיף כי מקובלת עליי טענת המשיב,
16 לפיה משבשנות המס 2010 – 2012, ייחסה המערערת שווי שימוש פרטי לעובדים להם הוצמדו
17 הרכבים הנטענים להיות רכבי עבודה, יש לראותה כמי שמאשרת שהרכבים אותם העמידה
18 לרשות עובדיה לצורכי עבודה ולצורך אישי אינם רכבי עבודה.
19
- 20 5. בינתיים, ניתן פסק דין מיום 15.3.2017 בע"מ 15-01-34518 ב.ד. מיקוד תקשורת ובטחון
21 בע"מ נ' פקיד שומה חיפה (להלן: "עניין מיקוד") ופסק דין מיום 30.1.2018 בע"מ 17-02-644
22 פלד – קליין הנדסה אזרחית בע"מ נ' פקיד שומה עפולה (להלן: "עניין פלד"), במסגרתם נדונו
23 סוגיות זהות לסוגיות הדורשות הכרעה כאן ובכלל זה התייחסות קונקרטי להפעלת מערכת
24 Save Tax כתחליף לתקנות שווי השימוש ברכב. בעניין מיקוד ופלד נדחו טענות המערערת
25 אשר ביקשו לחשב את שווי השימוש בהתאם לנתונים שהופקו ממערכת Save Tax
26 והערעורים שם נדחו. יצוין, כי לא מצאתי שיש בין המקרה כאן לבין המקרים שנדונו בעניין
27 מיקוד ובעניין פלד נסיבות שונות מהותית ואף לא מצאתי טעם שיצדיק מסקנה שונה
28 מהמסקנה אליה הגיע בית המשפט בעניין מיקוד ובעניין פלד.
29
- 30 6. מבחינה נורמטיבית, נראה כי לא ניתן לפרש את הוראות סעיף 2 (2) (ב) לפקודה, בניגוד ללשונו
31 המפורשת, לפיה שר האוצר "יקבע את שווי של השימוש ברכב". דהיינו, ככל ששר האוצר
32 מצא לנכון שלא להסתמך על נתונים או מידע המצויים בידי הנישום כגון היקף הנסועה
33 וסיווגה ובמקום זאת בחר נוסחה או אופן חישוב אחר המתחשב בממוצעים וסטטיסטיקה
34 לקביעת שווי השימוש ברכב, אין הנישום זכאי לשנות מהנוסחה או אופן החישוב שקבע שר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-01-13243 אור חי הנדסה בע"מ נ' פקיד שומה חולון

- 1 האוצר. לציון, כי המערערת אינה תוקפת את חוקיות תקנות שווי השימוש ברכב או את
 2 סבירותן (סעיף 4 לסיכומי התשובה). מטעם זה, אין לי אלא לדחות את טענת המערערת כאילו
 3 תקנות שווי השימוש ברכב הן בבחינת "חזקה הניתנת לסתירה". יתר על כן, וכפי שיובהר
 4 להלן, אפילו הייתה מתקבלת טענה זו של המערערת לא היה בכך כדי לסייע לה משום שכל
 5 שמדובר בשנות המס הרלבנטיות לא שוכנעתי שמערכת Save Tax סיפקה נתונים מדויקים
 6 או מספיקים לצורך כימות או חישוב טובת ההנאה שנצמחה לעובדי המערערת מהעמדת רכבי
 7 המערערת לטובתם. רוצה לומר, בשנות המס שבערעור אין המערכת מספקת למערערת
 8 תשתית ראייתית לסתירת החזקה שבבסיס התקנות, כטענת המערערת.
 9
- 10 7. אכן, בבחינת סבירות החלטת שר האוצר באשר לנוסחה או לאופן חישוב שווי השימוש ברכב
 11 יש להתחשב בעיקרון היסוד בדיני מיסים לפיו על הנישום לשלם מס אמת, אולם עיקרון יסוד
 12 זה אינו חזות הכל וככל ששר האוצר מצא לנכון להתחשב גם בשיקולי יעילות וודאות בקביעת
 13 שווי השימוש ברכב תוך איזון בין השיקולים הרלבנטיים, אין לעקוף קביעה זו רק משום
 14 שלכאורה יש בכך כדי לפגוע בעיקרון של מס אמת.
- 15 8. מערכת Save Tax עובדת באופן שלהלן: ברכב מותקן התקן של חברת איתור וכפתור (קודן)
 16 באמצעותו קובע העובד את סיווג הנסיעה, כאשר בהעדר קביעה כאמור ברירת המחדל היא
 17 "נסיעה פרטית". בלוח השעונים מותקן מודם סולארי ו-GPS המסדר את המיקום של
 18 הרכב כל 10 שניות. עם סיום הנסיעה וכיבוי הרכב מגיעים הנתונים לחברת האיתור ונוצרת
 19 רשומה הכוללת זמן התחלת הנסיעה, זמן סיום הנסיעה, מוצא, יעד וסה"כ ק"מ. נתונים אלה
 20 מועברים לחברת הוצאה מוכרת העורכת דוח של יומני נסיעה מפוצלים לפי נסיעות עסקיות
 21 ונסיעות פרטיות.
 22
- 23 מחקירת מר יואל רטנר (להלן: "מר רטנר"), נציג חברת הוצאה מוכרת אשר פיתחה את
 24 מערכת Save Tax והתקשרה עם המערערת ביום 29.4.2018 (ש' 5 ע' 4 לפרוטוקול הדיון),
 25 עולה כי קביעת מהות הנסיעה של כל עובד (עסקי או פרטי), נעשתה באופן ידני ותלויה בעובד
 26 (ש' 33 ע' 4 לפרוטוקול הדיון מיום 9.5.2016). עוד עולה מחקירתו של מר רטנר, כי 99 אחוז
 27 מלקוחותיו בהם המערערת מחזיקים במערכת אשר מתריעה על העדר דיווח רק לאחר 5 ימים
 28 (שם, ש' 17 ע' 8) ובמקרה של תקלה במערכת לא ניתן היה לעקוב אחרי נסיעות העובד במשך
 29 5 ימים לפחות. מר רטנר, אף אישר בחקירתו כי בתקופה הרלבנטית המערערת לא רשמה את
 30 מטרת הנסיעה של כל עובד (שם, ש' 24 ע' 9) ולמעשה בתקופה האמורה סווגו נסיעות העובדים
 31 מבלי יכולת לבחון את מהות הנסיעה אל מול מטרת הנסיעות. מר רטנר אף אישר בחקירתו
 32 שבמערכת Save Tax לא התקבלו נתונים אודות צריכת הדלק (שם ש' 14 ע' 9), דהיינו
 33 בתקופה הרלבנטית לא ניתן היה לדעת על שווי החטבה הגלומה בחיסכון בדלק שהיה לעובד
 34 שביצע נסיעה אישית ברכב של המערערת. עוד עולה מחקירתו של מר רטנר כי מערכת Save

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-01-13243 אור חי הנדסה בע"מ נ' פקיד שומה חולון

1 Tax לא הייתה יכולה לוודא את זהות המשתמש ברכב והנתונים לגבי זהות העובדים
2 המשתמשים בכל אחד מכלי הרכב שבבעלות המעוררת הוזנו בפועל על ידי המעוררת (שם,
3 ש' 14 ע' 12). עוד עולה מחקירתו של מר רטנר שלמנהל מערכת Save Tax במעוררת מר יוסי
4 חדד, היה קוד משתמש וסיסמא לכניסה וצפייה בנתוני המערכת, אותם יכול היה להעביר
5 לכל אחד (שם, ש' 8 ע' 13) ובפועל אין אפשרות לפקח על מספר או זהות האנשים שהורשו
6 להיכנס למערכת בתקופה הרלבנטית.
7
8 בהמשך חקירתו עומת מר רטנר עם הדוחות המונפקים במערכת Save Tax (שם, ש' 13 ע'
9 :17)

10
11 "זה דו"ח שהודפס אצלי בשרתים של הוצאה מוכרת על-ידי עובד הוצאה מוכרת ולכן
12 יש את השם דקלה. מאיזה מחשב זה יצא. זה שליפת נתונים מהמערכת.
13 ש. נניח נסתכל על השורות 5 האחרונות, נסיעות 4.1.11. הנהג יצא מרח' ירושלים בת
14 ים, עבר לחולון השופטים...איך אפשר לדעת שהנסיעות האלה עסקיות?
15 ת. האחריות לדעת אם נסיעה עסקית של המעביד ולא שלי.
16 ש. כלומר המעביד שהוא עובר על יומן הנסיעות, אם עובר נסיעה נסיעה, הוא רואה כתוב
17 אשדוד, ואח"כ כתוב שכונת גבעת יונה. הוא צריך לפנות למסמכים שלו, לראות איזה
18 לקוח נמצא באיזה רחוב ואז לעשות את התאום?
19 ת. במקרה כפי שתיארתי אם אין פוליגון, כן.
20 ש. אז בנוסף הוא צריך להתאים לפי המסמכים שלו והרשומות שלו בין מספר הרכב לבין
21 שם העובד, כלומר מי נהג ברכב.
22 ת. נכון.
23 ש. יש נסיעה מיום 17.1 יצא מירושלים, יש עצירה בבצלאל חולון. אין אפשרות [לדעת]
24 אם זו נסיעה פרטית [או] עצירה פרטית.
25 ת. זה באחריות המעסיק.
26 ש. מפנה לתצהיר סעיף 14, נכון שאצל המעוררת לא נמצא שעון נוכחות?
27 ת. המעוררת לא הפעילה סנכרון בין שעון נוכחות כלשהו לבין נסיעות.
28 ש. האם נכון שלא הוזנו דיווחים לפי שעון נוכחות.
29 ת. נכון.
30 ...
31 ש. נכון כאשר יש צורך לשלב בין נתונים ממוחשבים לבין נתונים ממקורות שונים שכל
32 אחד נערך באופן ידני ואולי על-ידי אנשים שונים, נכון שבנסיבות אלה לא ניתן להגדיר
33 את הנתונים [כמסונכרנים] באופן אוטומטי ובצורה מלאה?
34 ...
35 ש. תסכים איתי שבנסיבות האלה לטעמך, אם נעשה סנכרון הוא היה בעין, פיזית על
36 ידי מישהו.
37 ת. נעשה סנכרון בעין מול דוחות ממוחשבים.
38 ש. שחלק מהנתונים לא נמצאים בדוחות הממוחשבים.
39 ת. יומן הנוכחות לא נמצא בדוחות הממוחשבים אלא בדו"ח ידני".
40

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-01-13243 אור חי הנדסה בע"מ נ' פקיד שומה חולון

- 1 מחקירתו של מר רטנר עולה כי לבד מתקלות או אי הפעלה של המערכת אשר ככל שקרו
 2 עשויות היו לשלול מעקב על נסועת (מרחק הנסיעה) הרכב לתקופה של לפחות 5 ימים, מערכת
 3 Save Tax לא שיקפה חלק מהנתונים הרלבנטיים לבחינת טובת ההנאה שנצמחה לעובד
 4 מהעמדת רכב המעביד לנסיעותיו האישיות בתקופה הרלבנטית, לא שיקפה את זהות הנהג
 5 שנהג ברכב של המערכת בנסיעות הרלבנטיות, לא שיקפה את דו"ח הנוכחות של העובד
 6 ולמעשה חייבה עריכה ידנית של הנתונים הרלבנטיים לבחינת הנסועה שנסע העובד לצורכי
 7 עבודה ולצרכיו האישיים. על אלה, יש להוסיף את חוסר היכולת של מערכת Save Tax לכמת
 8 את טובת ההנאה שנצמחת לכל עובד באופן סובייקטיבי מהחיסכון בהתעסקות ברכישת
 9 הרכב, החלפתו תיקונו, ביטוח הנסיעה בו ועוד.
 10
 11 נוכח כל אלה, אני דוחה את טענת המערערת כאילו מערכת Save Tax מאפשרת "כימות שווי
 12 השימוש באופן אמפירי ומדויק (באמצעות אפיון תוכנה ראוי ויישום בקרות רלוונטיות)...".
 13 בהקשר זה, ראוי להבהיר, כי ערעור זה נסב על שנות המס 2009 – 2012 וכפי שפורט לעיל,
 14 בתקופה האמורה לא שיקפה מערכת Save Tax נתונים מדויקים וחלק מהנתונים
 15 הרלבנטיים כלל לא סופקו על ידי המערכת.
 16
 17 9. ברור ואין טוען אחרת, שקביעת שווי השימוש ברכב בהתאם לתקנות שווי השימוש ברכב,
 18 אינה מדויקת ביחס לכל עובד והיא בנויה על הערכה וממוצעים אשר לעיתים טובים לעובד
 19 ולעיתים פוגעים בו. אולם למצער בתקופה הרלבנטית, גם מערכת Save Tax הייתה חסרה
 20 ולא הייתה מדויקת. על כן, יש להעדיף את האמצעי היעיל והפשוט הגלום בתקנות שווי
 21 השימוש ברכב, כפי שפעל המשיב על פני הזדקקות למערכת Save Tax, המחייבת בדיקה,
 22 בחינה, והשלמה ידנית העשויות לשלול את כדאיות גביית המס על טובת ההנאה שנצמחה
 23 לעובד מהצמדת רכב המערכת אליו.
 24
 25 10. טענות המערערת כאילו הצמדת הרכב לעובד נועדה "לשם הגשמת טובת החברה", אינה ממן
 26 העניין, לפי שאין אנו עוסקים בניכוי הוצאות אלא בכימות או חישוב טובת ההנאה שנצמחה
 27 לעובד מהצמדת רכב המעביד בתקופה הרלבנטית, תהיה הסיבה לכך אשר תהיה.
 28
 29 11. אוסיף, כי ככל שיש מקום לתקן את אופן החישוב הקבוע בתקנות שווי השימוש ברכב בשל
 30 התפתחות הטכנולוגיה ו/או שינוי נסיבות, על המחוקק לעשות זאת, כפי שעשה מעת לעת
 31 בדרך של תיקון תקנות שווי השימוש ברכב. על כן, איני רואה לנכון להידרש לכשלים עליהם
 32 מצביעה המערערת באופן חישוב שווי השימוש ברכביה, שהרי כבר נאמר כי מדובר בהערכה
 33 ממוצעת שלעיתים טובה לעובד ולעיתים מחמירה אתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-01-13243 אור חי הנדסה בע"מ נ' פקיד שומה חולון

1

2

12. בעניין פלד נקבע על ידי כבוד השופטת עירית הוד (שם, פסקה 4):

3

4 "בדיון שנערך בוועדת הכספים ביום 4.11.2003 טענה נציבת מס הכנסה דאז, כי אף אם
5 ישבו כלכלנים במשך עשור לא ניתן יהיה לקבוע מה השווי האמיתי של טובת ההנאה.
6 היא טענה, כי בנסיבות אלו יש לקבוע משהו משוער ומוערך. לטענתה יש כאלה
7 שנהנים ויש הסובלים אולם בהעדר פתרון אחר נמשיך לחיות עם זה. עוד טענה כי שווי
8 שימוש מבטא טובת הנאה וכי בגדול אף אחד לא יכול לקבוע מה טובת ההנאה. היא
9 ציינה כי יש פערים בהיקף השימוש וכי נלקח ממוצע של הכל. לטענתה, קריטריון
10 מסוים וניתן לבחור קריטריונים אחרים שמבטאים טובת הנאה אך ככל שנסבך את זה
11 ניצור מערכת יותר מורכבת ומסובכת. נציבת מס הכנסה טענה, כי חלק מהמטרה של
12 שימוש בממוצעים היא לא לרדת ליומן הרכב של כל אחד וכי יש לחיות עם משהו ממוצע
13 וכללי ושמתאים באופן כללי לכולם ולא בהכרח פרטני וטוב לכל אחד. דברים אלו
14 הגיוניים וסבירים בעיני. יש בדברים אלו בכדי ללמד על הקשיים והכשלים הטמונים
15 בחישוב טובת ההנאה באופן חלופי לחישוב אשר נקבע במסגרת תקנות שווי שימוש
16 ברכב. כמו כן יש בהם כדי ללמד על השיקולים שהובאו בחשבון בעת קביעת נוסחת
17 החישוב, כאשר מלכתחילה היה ברור כי לא ניתן להגיע לחישוב מדויק של השווי
18 האמיתי של טובת ההנאה של כלל אלו העושים שימוש ברכב שהעמיד לרשותם
19 המעביד.

20

21 המערערת טוענת, כי שיקולי היעילות והפשטות היו נכונים בשעת התקנת התקנות אשר
22 נקבעו מחוסר ברירה בשל העדר פתרון אחר וכי כיום המשקל פחת משמעותית. אכן,
23 קביעת כלל אחיד נבעה מאילוצים. עם זאת, לא שוכנעתי, כי אילוצים אלו אינם
24 רלוונטיים כיום וכי ניתן לקיים את תכלית היעילות שבבסיס התקנות אף ללא כללים
25 מחייבים בנוגע לאופן חישוב טובת ההנאה אשר נגרמת בשל קבלת רכב צמוד. לא הוכח
26 לפניי, כי קיימת אפשרות מעשית לכמת באופן מדויק וביעילות את טובת ההנאה של כל
27 עובד ועובד שהמעביד העמיד לרשותו רכב צמוד. יתרה מזאת, המחוקק אמר את דברו
28 עת קבע את הכלל בנוגע לחישוב טובת ההנאה. ככל שהטעמים בבסיס קביעותיו אינם
29 רלוונטיים עוד, הרי שבידי המחוקק לקבוע כללים חדשים ובין היתר לאור התפתחות
30 הטכנולוגיה".

31

32 נוכח נסיבות עניינו והטעמים שפורטו לעיל, אין לי אלא להצטרף לאמור לעיל בעניין פלד.

33

34 13. נוכח מסקנתי לפיה למצער בשנות המס הרלבנטיות לא ניתן לסמוך על מערכת Save Tax

35 לצורך כימות טובת ההנאה של עובדי המערערת להם הוצמדו רכבי המערערת, איני רואה

36 צורך להידרש לטענות נוספות שהעלתה המערערת כדי לשכנעני שתקנות שווי השימוש ברכב

37 הינן "חזקה הניתנת לסתירה", לפי שאפילו הייתה מתקבלת טענתה זו ולא היא, לא היה בכך

38 כדי לסייע לה במקרה הקונקרטי כאן בו נמצא שהנתונים שהתקבלו ממערכת Save Tax היו

39 חסרים. מטעם זה גם לא ראיתי לנכון להתייחס לטענות המערערת באשר לבקרה ולרישום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-01-13243 אור חי הנדסה בע"מ נ' פקיד שומה חולון

1 שעשו מר חדד ופקידה נוספת אשר לטענת המערערת הופקדה על הטיפול בדיווחי מערכת
2 .Save Tax

3
4 גם טענות שהעלתה המערערת בהרחבה באשר להתנהלות המשיב ויכולתו להסתמך על נתוני
5 מערכת Save Tax כדי לכמת את שווי טובת ההנאה של עובדי המערערת להם הוצמדו רכבי
6 המערערת, אינן צריכות בירור במסגרת ההליך כאן, לפי שהמשיב הוסמך לפעול בהתאם
7 להוראות הפקודה והדין לגביית המס וכפי שפורט לעיל, בסעיף 2 (ב) לפקודה שר האוצר
8 הוסמך לקבוע את שווי השימוש ברכב שהועמד לרשות העובד. על כן, אין בכך שהמשיב מסוגל
9 לכאורה לכמת את שווי טובת ההנאה של עובדי המערערת תוך הסתמכות על נתוני מערכת
10 Save Tax כדי לשנות מקביעת שר האוצר (באישור ועדת הכספים), את שווי השימוש ברכב
11 שהועמד לרשות העובד. בהקשר זה, ראיתי לנכון להבהיר את הרעיון והתכלית שבקביעת
12 תקנות שווי השימוש ברכב, בציטוט המקובל עליי, מעדותו של מר נחום שאול, נציג המשיב,
13 כאשר נטען בפניו ששווי השימוש ברכב מסוים בשנת 2012 היה 44,000 ₪ ואילו העלויות
14 הקבועות בפועל של אותו רכב באותה שנת מס היו 27,449 ₪ (ש' 16 ע' 195 לתמליל הדיון
15 מיום 17.7.2016):

16
17 "תראה באותה מידה אני לא מתייחס לזה, בדיוק אותו דבר אם עלות ההחזקה הייתה
18 100,000 שקל באותה שנה הייתי מחייב באותו סכום שלפי התקנות. התקנות לא
19 מתייחסות בכלל כמה עלות ההחזקה הייתה, היא יכולה להיות נמוכה יותר מהשווי והיא
20 יכולה להיות גם כן גבוהה יותר מהשווי".

21
22 סוף דבר
23 לא יכולה להיות מחלוקת כי עם ההתפתחות הטכנולוגית על המחוקק ומחוקק המשנה ליצור חקיקה
24 המתאימה להתפתחות זו המגשימה את תכלית קביעת מס האמת וגבייתו. שעה שיובאו בפני רשות
25 המיסים פתרונות חדשניים העונים על צרכי דיני המס חזקה כי הדברים ייבחנו כראוי תוך שיתוף
26 פעולה בינה ולבין השוק הפרטי. בית משפט של ערעור מס אינו אלא בוחן את שקול דעתו של המשיב
27 עת קבע את השומות, כאשר אני מוצא כי במקרה דנן אין מקום להתערב בשקול דעת זה ועל כן יש
28 לדחות את הערעור.

29
30 המערערת תשלם למשיב את הוצאות המשפט, ושכ"ט עו"ד בסך 40,000 ₪.

31
32 מזכירות בית המשפט תמציא את פסק הדין לבאי כח הצדדים
33 ניתן היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-01-13243 אור חי הנדסה בע"מ נ' פקיד שומה חולון

עמ' אלולבני
מגן אלטוביה, שופט

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7